

Česká republika
USNESENÍ
Ústavního soudu

Ústavní soud rozhodl dne 28. července 2011 mimo ústní jednání bez přítomnosti účastníků řízení o ústavní stížnosti stěžovatele Lesy České republiky, s. p. se sídlem v Hradci Králové, Přemyslova 1106, zastoupeného JUDr. Romanem Poláškem, advokátem se sídlem v Praze 2, Trojanova 12, proti postupu Českého statistického úřadu se sídlem v Praze 10, Na Padesátém 3268/81, takto:

Ústavní stížnost se odmítá.

Odůvodnění

Stěžovatel se svou ústavní stížností, s tvrzením porušení základních práv zaručených čl. 2 odst. 2, čl. 11 odst. 1 a čl. 36 odst. 1 Listiny základních práv a svobod, jakož i porušení čl. 1, čl. 2 odst. 3 Ústavy ČR, z důvodů podrobně ve stížnosti rozvedených, domáhá vydání nálezů, jímž by Ústavní soud konstatoval, že nezveřejněním indexu cen v lesnictví (surové dříví) - VLASTNÍCI za první čtvrtletí 2011 a odmítáním jeho zveřejnění jsou Českým statistickým úřadem porušována ústavně zaručená práva stěžovatele, a dále, aby jmenovanému úřadu zakázal v porušování těchto práv pokračovat a přikázal mu, aby obnovil stav před tímto porušením. Jak patrně, z obsahu ústavní stížnosti i obsahu k ní přiložené správní žaloby ze dne 4. 7. 2011, adresované Městskému soudu v Praze, podal stěžovatel v podstatě ze stejných důvodů proti popsanému postupu Českého statistického úřadu, jako ústřednímu orgánu státní správy, správní žalobu pro nečinnost podle § 79 a násl. zákona č. 150/2002 Sb. popřípadě proti nezákonnému zásahu podle § 82 cit. zákona.

Soudce zpravodaj mimo ústní jednání a bez přítomnosti účastníků usnesením návrh odmítne, je-li nepřijatelný [§ 43 odst. 1 písm. e) zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, ve znění pozdějších předpisů].

Podle § 75 odst. 1 zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu, ve znění pozdějších předpisů, je ústavní stížnost nepřijatelná, jestliže stěžovatel nevyčerpal všechny procesní prostředky, které mu zákon k ochraně jeho práva poskytuje, přičemž uvedené neplatí pro mimořádný opravný prostředek, který orgán, jenž o něm rozhoduje, může odmítnout jako nepřijatelný z důvodů záviselých na jeho uvážení. Zmíněnými procesními prostředky, které zákon k ochraně práva poskytuje, se potom ve smyslu § 72 odst. 3 citovaného zákona rozumí řádné opravné prostředky, mimořádné opravné prostředky (s výjimkou výše uvedené a dále) vyjma návrhu na obnovu řízení, a jiné procesní prostředky k ochraně práva, s jejichž uplatněním je spojeno zahájení soudního, správního nebo jiného právního řízení.

Jak patrně ze shora uvedeného, stěžovatel využil svého práva podat správní žalobu pro nečinnost správnímu soudu, tuto třeba tak považovat za procesní prostředek ochrany práv stěžovatele, z čehož pak nelze než dovodit, že ústavní stížnost byla podána předčasně; jedná se tudíž o návrh nepřijatelný podle ustanovení § 43 odst. 1 písm. e) ve spojení s ustanovením § 75 odst. 1 zákona o Ústavním soudu.

Vzhledem k uvedenému bylo třeba rozhodnout, jak ve výroku usnesení obsaženo [§ 43 odst. 1 písm. e) zákona č. 182/1993 Sb., ve znění pozdějších předpisů].

Poučení: Proti tomuto usnesení není odvolání přípustné.

V Brně dne 28. července 2011

Pavel Holländer
soudce zpravodaj